

[Poul Nødgaard]

- at hidtidig politisk regulering og indgreb på arbejdsmiljøområdet ikke har kunnet skabe tilfredsstillende arbejdsmiljøer samt nedbringe antallet af arbejdsulykker tilfredsstillende, og
- at arbejdsmarkedet er mest kompetent til specifikt at udforme de nødvendige forholdsregler og indgå de nødvendige aftaler med henblik på at sikre acceptable arbejdsmiljøer,

pålægger Folketinget ministeren at fremsætte lovforslag, der vil sikre, at det i så stor udstrækning som muligt overlades til arbejdsmarkedets parter selv og uden offentlig indgriben at indgå aftaler om arbejdsmiljøer på så lokalt et niveau som muligt.

Tinget går herefter over til næste sag på dagsordenen.«

(Dagsordensforslag nr. D 31).

Første næstformand (Ivar Hansen):

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se foran). Også dette dagsordensforslag indgår nu i forhandlingen.

(Kort bemærkning).

Jørgen Estrup (RV):

Ja, det er jo af og til de korte taler, der afslører de mest interessante ting.

Jeg bemærkede den sidste sætning i hr. Poul Nødgaards dagsorden, som jo nu klart placerer ansvaret og indflydelsen på dette område hos arbejdsmarkedets parter. Det kan vel kun sammenfattes i ordene »al magt til organisationerne«. Det er interessant at høre det fra en Fremskridtsmand.

Peter Duetoft (CD):

Vi har for nogle minutter siden bl.a. af den konservative ordfører fået at vide, hvor god en ordførertale CD holdt i formiddags, og jeg har haft lejlighed til at sige nogle ting om arbejdsmiljøet her i eftermiddag, bl.a. at vi bestemt er lige så meget optaget af det og af de sociale spørgsmål som ethvert andet parti herinde, så jeg føler ikke, der er nogen grund til at gentage alle de gode ting, vi sagde i formiddags.

Dette skulle være min del af denne debat, der jo er en slags efterdebat til den store, som vi havde i formiddags.

Dorit Myltoft (RV):

Som supplement til, hvad jeg sagde tidligere i dag under behandlingen af redegørelsen fra arbejdsministeren, vil jeg kommentere rollefordelingen i arbejdsmiljøindsatsen.

Efter Det Radikale Venstres opfattelse er der rent faktisk mange ressourcer i det samlede system, men man kan spørge sig selv, om alle disse forskellige organer: bedriftssundhedstjeneste, Arbejdstilsyn, Arbejdsmiljøfond, branchesikkerhedsråd – 12 stk. – Arbejdsmiljørådet, de arbejdsmedicinske klinikker, organisationernes enkelte arbejdsmiljøkonsulenter, sikkerhedsledere og, for ikke at glemme det vigtigste, sikkerhedsorganisationerne på den enkelte virksomhed, er et system, som lægger op til en effektiv og samtidig ressourcebesparende organisation med et optimalt samarbejde uden huller og overlapninger.

Udviklingsperspektiver for arbejdsmiljøet må nødvendigvis beskæftige sig med, hvordan man skal strukturere indsatsen, for det egentlige problem er, hvordan man får styrket indsats og indflydelse ude på virksomhederne og dermed får et konstruktivt samarbejde mellem det centrale niveau og de decentrale dele.

En god måde at give sikkerhedsarbejdet på virksomhederne en saltvandsindsprøjtning er gennem uddannelse og mere indflydelse – en gammel radikal tankegang. Uddannelse har man haft igennem mange år, men det kniber somme tider med at få sikkerhedsorganisationens medlemmer frigjort til uddannelse.

På nogle områder er den også for kort. På kontor- og administrationsområdet nøjes man med et korrespondancekursus. Det er ikke særlig effektivt i betragtning af, at netop dette er et af de områder, der er plaget af stressproblemer og andre psykiske påvirkninger.

Men det er lige så vigtigt at give sikkerhedsorganisationerne indflydelse, og det kan man gøre ved at give dem medindflydelse ved beskrivelsen af arbejdsmiljøet og den handlingsplan, der skal udarbejdes på den enkelte virksomhed.

Hvad angår branchesikkerhedsrådenes opgave, peger vores erfaringer på, at der ved brugen af BST-ressourcerne ofte vil være god fornuft i en tredeling mellem virksomhedsopgaver, brancheopgaver på lokalt plan og brancheopgaver på landsplan. Vi ser branchesikkerhedsrådene som de naturlige koordinato-